

SÈRIE 4**Exercici 1** (3 punts)

1.1. El balanç de blancs és el procés que es realitza a la càmera per adequar la temperatura de color en el moment de la gravació. Consisteix en enfocar sobre un objecte de color blanc, tancant l'objectiu al màxim, i prémer sobre el dispositiu indicat a la mateixa càmera, que gravarà a la seva memòria una temperatura de color determinada i corresponent a aquelles condicions de llum. Cal fer balanç de blancs cada vegada que aquestes condicions canvien. (1 punt)

1.2. Seqüència. Es tot fragment d'un guió on una acció determinada es desenvolupa de forma continuada sense interrupcions de temps ni canvi de lloc. Seria el conjunt d'accions que es desenvolupen en un mateix escenari sense que es trenqui la continuïtat. No confondre amb l'escena, que seria una unitat menor sense significat complet que conforma, de fet, la seqüència. (1 punt)

1.3. Zenital. Es tracta d'aquell pla pres des de la vertical del objecte filmat, usualment amb la utilització d'una grua o cap calent per la col·locació de la càmera. (1 punt)

Exercici 2 (7 punts)

OPCIÓ A

2.1. (4 punts)

Els raonaments poden ser múltiples, es valorarà la capacitat d'anàlisi i argumentació de l'alumne:

Fotografia A: Es tracta d'una fotografia analògica. La imatge ens mostra una escenificació creada expressament per l'artista per tal d'elaborar la fotografia. Mitjançant la tècnica del fotomuntatge ens presenta una sintaxis compositiva i espai-temporal de moment congelat, una situació que no existeix en el món real però que el fotògraf dota de versemblança creant l'essència de l'instant. La polisèmia d'aquesta imatge emana de la seva condició surrealista. És una imatge de representació onírica i plena de artificiositat. La fotografia compleix el requisit que exigeix el discurs surrealista, un enunciat formal realista i ordenat per reforçar l'efecte surrealista per contrast del contingut impossible.

Fotografia B: Es tracta d'una fotografia analògica. Es tracta d'una imatge presa a baixa velocitat d'obturació per tal de captar el moviment dels protagonistes. La deformació provocada pel moviment es tant elevada que no podem distingir bé els diversos elements que componen la imatge. No es tracta de desenfocament pròpiament dit, sinó de superposició de zones del cos que es troben en desplaçament. La indefinició general de la fotografia apunta cap a un cert nivell d'abstracció, es pot parlar d'una senzillesa aparent basant-nos en el resultat plàstic i en la poca manipulació del autor sobre la escena o sobre el negatiu, però cal reconèixer un important treball previ sobre la velocitat de obturació i els seus resultats estètic i conceptuals.

2.2. (3 punts)

Es valorarà la capacitat crítica i de raonament de l'alumne, els possibles arguments són:

- La fotografia **A**: és una fotografia que ens mostra una escena que en cap cas podria ser real, ja que està construïda en base a la superposició de diversos elements en la imatge. La intenció és crear una especulació sobre l'instant mitjançant una imatge detalladament construïda. La fotografia segueix el dictat surrealista d'un contingut impossible (no veraç) amb imatge realistes.
- La fotografia **B**: és un treball totalment manipulats, amb procediments analògics. Destaquem el fort component de mobilitat, es tracta d'una fotografia dinàmica que sacrifica amb aquest objectiu qualsevol intenció de representació realista. L'autor transmet la sensació de moviment a canvi de perdre del tot el contacte amb el referent. Es tracta d'una imatge impossible on la veracitat es perd en favor de l'estètica.

OPCIÓ B

2.1. (3 punts)

Es tracta de dibuixar una sèrie de 10 vinyetes que resumeixi l'acció. No s'ha de valorar tant la qualitat dels dibuixos com la demostració que l'alumne ha entès i sap aplicar els tipus de plans que donen continuïtat a l'acció. A sota de cada dibuix l'alumne ha d'identificar correctament de quin tipus de pla es tracta, bé amb el nom complet o amb les abreviatures habituals: GPG, PG, PM, PA, contrapicat, PP, PD. Donat que es tracta d'una historieta, la mida de les vinyetes pot ser diferent.

2.2. (4 punts)

No s'ha de valorar tant la qualitat dels dibuixos com la demostració que l'alumne ha entès i sap aplicar els conceptes demanats. Les definicions que s'han d'aportar són:

Globus: també anomenat *bocadillo* en castellà, *ballon* en anglès, és el contenidor de les locucions dels personatges que parlen, la procedència dels quals s'indica amb una cua, ratlla o delta invertit dirigit a l'emissor de la locució inscrita.

Onomatopeia: és la representació gràfica de la traducció fonètica d'un so determinat en el còmic. Al llarg de la història del còmic les onomatopeies més comuns s'han anat consensuant a través d'autors i països, de manera que s'han convertit en un llenguatge gairebé universal.

Línies cinètiques: són artificis gràfics que simbolitzen la mobilitat dels personatges i dels objectes. És un recurs per resoldre la manca de moviment i l'estatisme que defineixen el còmic.

Ideograma: són petits dibuixos que es fan servir per a substituir conceptes abstractes tals com amor, dolor, son, odi... Per exemple, l'amor es simbolitza amb cors al voltant del personatge enamorat, l'odi amb serps i llampecs que surten dels ulls, la son amb un tronc de fusta, una idea amb una bombeta que s'encén, o el dolor amb estrelles que giren al voltant del cap.